

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, aug. 21. 1870. 34. szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Piff! Paff! Puff!

(Háborus vers.)

Mire ez a vers megjelenik
Hihető, hogy Napoleon
Az embervér ivó szörnyeteg
Tul leend már tüskön bokron,
Egy parvenü, egy kalandor
Nem uralg már Frankhon nyakán,
Porosz fegyver, — német szabadság. . .
Győzelmet viv szolga hadán!

Hanem mi történik azután? . .
— Bárcsak lennék rosz próféta —
Nagyon fura hirek hangzanak. . .
Senkise tudja honnét van. . .
Most is csak az *imádság* . . . vagy is
A *wörthi csata* tartotta—
Némely hetyke, czapfos generál. . .
Csak hogy ki nem szalajtotta. . .

Mit? ejh! hisz nagy sajtó szabadság
Van minálunk mostanába,
Legyen áldott érte Bódi ur
S Szabó Miklós ő nagysága!!
Ha én most ezt mind kibeszélném
Neked édes fiam Matyi!
Szent igaz, hogy ismét kinyilnék
Számodra a *váczi dutyi*!

No! de ne szólj szám, nem fáj fejem. . .
Elég az hozzá, hogy mostan
Rukkolgatnak be a katonák
Napról napra elég gyorsan!
Behivják a honvédeket is. . .
Ha jöni talál a muszka:
Ember áljon legalább elé
Ha nincs is kezébe puska!

Nincs katufrék, bakancs, köpönyeg. . .
Mungó nadrág sem készült még,
Azt a 80 ezer csutorát. . .
Is, csak nem régen hirdeték!
Lőni kéne! de nincs patrontás —
Nem ád a bécsi arzenál,
Begyülik Budára a sereg. . .
S kaszárnya helyt ég alatt hál. . .

Szegény jámbor ország gyülésünk
Olyan gyönyörüen hallgat, —
Szjah! nincs jussa a hadsereghez
És puskaport ö nem adhat!
Talán bánja is már egy kissé . .
Hogy oly szoros a kapcsolat!
Hiába már meg mondták régen:
Késő bánat ebgondolat!

Nagy Bögős.

Fehérmegyei krónika.

Kukorelli Friczi levele, Csizmazi Lőrinczhez.

No párádom! mosd már Nabóleun anyira megszorult az ő csizmazárápan, hogy nem csubán a nemzedi pőrsereket, hanem még a zsantársákot izs sekedelemre hifja purgus ellen.

Geztem én ennek nem jó szakát éreznyi.

Hijápa! parádom! esentő az emper mint az famacsga.

Csag már a mi gormányung maratna szipen iddhon, s ne segitne annag a bugott Naboleonnag, mert pizony ezdet is jul elzságolja purgus.

Azdán majt aggor ez izs gabkod fühöz vához, pehifja hunyfédséket, bandurságot, zsantárságot, s fégre a fináncczsákot izs . . .

Aggor azdán jaj neged csentes básztori élet — idd gell hagyni ez az áltott Ganahánt, — s pele menni a gyehenna düzépe . . . betik megzogtam én már a szip pikesiket ezeg gözött, s mosd már ezd az szip és parátsákos éledet nem örömesd cserélném fel olyan fessegető állaboddal.

De mek gire hagynám hirdelenépe itt a felesékemet a Glárát? . . Mék falami polondos barasztpa pele polontulna.

Porszatok rá kondolnyi is! . . .

Dán jopp izs folna négem mosd gvietálnyi, — s ingább otább állanyi sofány ticsősségkgel, mint göver alázadossákgal.

Majt mek is kontolkotom felüle edj gicsit.

Nem örömesd fálnég ugyan mek hifadalomdól, — mert hijápa! idd csag mintig lehed szednyi az ebred — délen nyáron egyaránt.

Mek fan hódoldatva s a fármegye pőre izs gi fan már deritve, — odd sem alkalmadlangodnak döbbé az emper orra alá.

A firilis urazsákogtól mek nem gell félnyi, azog mintenkor hifei foltag a bragmadig sanctiónag.

Minten csentes itt mosd. Zsehol semmi zaj, zsehol semmi nez . . . Aluszza mintengi a nyukodalomnag álmaid . . . S ha dán velloppan izs imidd amodd egy gizs ziborga a nadj réki düzpöl, — az már nem gyujd és nem buszdid sehol, — az velszáll a lefegőpe a nélgül, migéppen az azd jelendené, hogy idd e fültön [fulgánikus madériálég is lédeznek. . . .

Allelujah! ezérd neked gruf Ontrássi et gompanyi! Allejuhah! . .

Csag falahogy polondjápa pele ne figyetek pennün get háporupa, mert aggor a gutya montja ám negteg hogy: Allejuhah! . .

Kukorelli Friczi
financz komisszér.

Leleplezések.

Midőn a virilis szavazatokróli vita alkalmával Ghyczy Kálmán Komárom városa képviselője ellenében egy gyengéd élcz miatt Kuba János képviselő ur igen gyengédtelen kifejezéseket használt; — egy szélső baloldali képviselő Magyari József költőnek gróf Fekete hajdani országgyülési követ védelmére irt e versét küldte Kubához:

„Neked Feketéből csak azt hagyom marni. . .
A minek a macska sírt szokott kaparni. —“

A megyerendezési törvényjavaslat megszavazása azon napokra esik, melyeken a zsidók Jeruzsálem pusztulásának emlékét ülik.

Rosz jel! — Nem azt mutatja ez, hogy nem sok idö mulva nekünk is oly szomoru ünnepet kell ülnünk e napokban, mint most a hazátlan zsidóknak!“

Puskaporszagu kadenczia.

Mit szeretne most Steinmetz?
Hogy az övé legyen Metz!*)

*) De hisz lesz azért még hettsz. Szedő.

Páratlan szónoklat.

melyet Bisotka István debreczeni burgundia közönlakó civispolgártárs mondott egy ünnepély alkalmával.

Tisztelt nemzetemnek honhaza szabad polgárai!

Borközi állásban van az erényes állás.

Istenemnek egy hálát mondok erre, hogy énnekem ezen egyenes állásra, ezen világon megtanittatott, hogy engemet egy jólét korra adasson hogy létemet nem nézte utolsó szemlére fékezésbe jó állásba és oly gyarlóságba, hogy ellenünk mely részük soha nem is vegyesülhet velünk oly létre, hogy a némettel egy járomba fékezésben tüntödjön egy oly vitorla fel, mely a magyar reményezései között a magyar állása tisztába borul de a német a mely cselszövéseibe, homályba derül jobblétet nem láthatta azon karállási egyének, azon tiszta állomást és puszta tételt küzdjenek a magyar jobblétére, hogy életünket es sarjadékunknak szellemi állást küzdjünk ki, melyre nézve azon tiszta, azon jó küzdelményü állásunkat adjuk ki azon magyar érzeményünket, hogy létünkre és a magyar népre döntődjön és döntetlenül maradjon, bárha sorvadt virágai is elhervadtak légyen, hogy azon állás, melyre nézve is a magyarnak fékezni nem lehet jelenlegi korban egy oly egyén a ki semleg részekre ezen állás sorozásában van, ezen jelenleg kör állásba szólalt fel, melyre kis nevezetes irományát és szavazatját adja és az egész tiszta nemzeti állásáról, isten adja meg azt a bizonyos állását melyre hivatkozik és tiszta kivonásban kivánja a maga létjét a magyar szabadség küzdelmén hogy létére álljon minden jólét, minden magyarérzeményü sziv egy állásba döntetetetlenül álljon meg ezen városunknak kebelezésében, adjon hü polgárokat, hogy a városnak és tiszta egyetértésnek légyen jó állásba ezen üdvözletem melyre kötelezem magamat.

Na ha ebből a szónoklatból Kerkápoly a pápai philosofiai tanár kisüti . . hogy mit akart Bisotka István uram mondani, akkor csak ugyan megérdemli ám a pénzügyminiszterséget,

Baranyai mitrailleuse.

Vaiszlói pósta mester
Trillárom happ!
Az ám csak az ezer mester
Trillárom happ!
Bárki, bár honnét kapja
A levelet felbontja,
Trillárom happ!

Átercvics Pistával
Trillárom happ!
Ama hires pletykával
Trillárom happ!
A kést megélesitik
A levelét felmetszik
Trillárom happ!

Olvassák a levelet
Trillárom happ!
Pletykáznak is eleget
Trillárom happ!
Osztán a magasdiba
Isznak mint bölömbika
Trillárom happ!

Elismerő nyilatkozat.

Dr. Ágai Iczik lim lom rongy vegyes kereskedőnek Pesten.

Kötelességemnek tartom, hogy ön árúczikkeinek kitünő jóságárul a nagy közönség előtt is bizonyságot tegyek.

En önnek a „Ludas Matyi“-ban hirdetett Cs. k. szab. szaponin zsir aether, — tisztitó nedvét, melyről megjegyezve volt, hogy az emberről képes igen szépen lemosni az elvhüséget, — már több időben használván, — azon meplepő eredményre jutottam, hogy e hatalmas szer, piros Garibaldi ingemet rövid idő alatt a legfinomabb franczia kékre változtatta.

Midőn én ezt nyilvánosságra hozni kötelességemnek ismerem, kérem önt legyen szives még pár üvegecskével küldeni,

Kitünő tisztelettel.

Türelmetlen Pista — mk.

Obsitos garibaldianus, s Teins Napó Leó ur sógora.

*

A háromfejü cerberus,



mely az uj Rajner-féle megyéket oltalmazni fogja.

A szövetség kereső.



Lui: Te Manó! idehaza vagy? *Manó*: Itthon. *Lui*: Nohát ha itthon vagy — váltsd be ezt a váltót. *Manó*: Vagy ugy … nem vagyok már itthon.

Lui: Héh Franczli alszol? *Franczli*: Óh de hogy nos mit akarsz ily késön? *Lui*: Egy váltót hoztam bemutatás végett. *Franczli*: Vagy ugy alszom már.

Motto: Multadba nincs öröm.

Nincs miért örülnöm
Hazám alkotmányán,
A kvótás regement
Keserü vivmányán.

Mert elszavaz ta már
A mult hongyülésen,
Minden alapjoggal
Szakitott végképen.

Ám a belügyreform
Heves vitáinál
Nem hangoztatott mást,
„Szavazzunk“ és „el áll.“

Elis szavazták a
Népképviseletet.
Vármegyegyülésre
Csak is gazdag mehet.

De mehet még más is
Kvótás hadból való.
Kinek a hivatal. . .
És csak nyugdij való.

Nem kell ennek haza,
Szeretet sem népjog.
Ezen dicsőségért
Lelkesülni nem tud.

Vármegyeház kapu
Nem nyilik meg annak. . .
Ki felépitette —
Csak fügét mutatnak.

Nincs miért örülnöm
Hazám alkotmányán,
Mert keserü gyümölcs
Terem fája ágán.

Szomorú hárfás.

Adomák.

Megyei tisztviselőt hordozott a k—i fors pontos ember.

Útközben beszélgetésbe keveredtek s a politika is szóba jövén azt kérdé a tisztviselő: „hát kend barátom, melyik oldalhoz tartozik?“

A forspontos nem tudván, hogy a tisztviselő jobb- vagy baloldali-e, félt, hogy ha ő az ellenkező párt hivének vallaná magát mint a melyikhez a v á r m e g y e u r a tartozik, még annak neheztelését is magára vonhatná, azért igy válaszolt: „Én teins uram se egyikhez se másikhoz nem tartozom, én csak semleges o l d a l i vagyok.“

Kerületében volt éppen a haza érkezett közösügyes képviselő, s találkozik vele egy baloldali választó s kérdi tőle:

— Lesz e háborúnk tekintetes uram?

— Nem tudom barátom — volt a válasz — de hiszem hogy nem lesz,

— No ne is legyen ám! mondá a baloldali polgár, mert akkor meg is ütheti a menydörgős menykő azokat a közösügyes urakat. Békességben is elég kinyögnünk a bajt, a mit fejünkre hoztak, — hát még háboruban!? . . .

Porcsz pattantyúk.

Egy dühös franczia pártoló önkéntes — közös hadseregbeli vitéz nagyon készülvén beállani a franczia hadseregbe, — egy jó ismerőse a weissenburgi győzelem után azt a tanácsot adta neki: „Soha se siess te pajtása franczíákhoz, — szaladhatsz te még eleget a közösügyes hadseregben is!“

Drum! drum! Párizsban ily falragasz volt a napokban „Egy nős férfi, ki mint mozgó nemzet őr táborba száll, — oly embert keres, a ki itthon helyettesitse.“
Ajánljuk Hatos Kálmánt.

Mily mesze van Berlin? kérdé a minap Páris utczáján egy jókedvü ujoncz egy rendörtöl. „Uram! Berlin, Berlin, — felelé a rendőr, — bizony az 800,000 porosznyira van távol.“

Telegramm.

Kápolnai urnak a „Pesti Napló" hadszemlészének.

Egy kissé jobban kálkuláljon ur aságod, s olvasóit ne ültesse fel.

Moltke.

Ugyanannak ugyanott.

Az se igaz, hogy nekem annyi emberem volna, hanem hát legyen az ön számitása szerint csak megverhessem a francziákat.

Karl Fritz.

Napoleon császárnak.
ott a hol található.

Sire! mióta ön nem főparancsnok, a franczia fegyverek győzelmeskednek a poroszokon. Ma nem futottunk, hanem megáltuk helyünket.

Bazaine.

Bazaine tábornoknak.

Beleüthet a fészkes istennyila az ur győzelmeibe, ha nekem meg futnom kell, s azt semtudom hová szaladjak. Még egy ilyen győzelem s a császárság „perdü."

Napoleon.

Eugeniának.

Feleség Jól pakolj. Vigyázz hogy ott ne felejts valamit Párisban. *Lui.*

Puffancsok.

Páter Makutyi igen türelmes férfiu a vallás dolgába. — Multkor is egy kedves családdal együtt volt valami társaságba, s a család anyával beszélgetvén, egyszer csak égre meregetett szemekkel mondja:

— Én oly igen sajnálom nagysádat!

— Ugyan miért? — kérdé a köztiszteletü nő.

— Azért, hogy nagysád el fog kárhozni.

— Már miért kárhoznék el?

— Azért, mert nagysád eretnek, református

Ilyen keresztyéni elveket hirdet páter Makutyi hat ezer forint évi jövedelem mellett.

Az öreg B. pápai tanárt rendesen öreg béresnek szokta hivni az ifjuság. — Egyszer a kollégium kapuja alól meglátják, hogy ballag ám az öreg leczkére, s mondogatják egymásközt: jön ám az öreg béres.

Az öreg meghallotta, s odaérvén igy szólt: bizony domini, higyjék meg nagyon nehéz dolog az embernek ennyi barom közt béreskedni.

Kóser vers.

Lodas Mátyás oramhoz!

Chokh osztot akharnék pohatuolni
Ogy hallottam hogy — ott Pesthen houlmi
Rusz khüpenyeg fhéle
Vhón eladó, — alkhodja meg.
Ne gundoljon vhéle.

Azt beszélich itt, hugy ez a khöpenyeg
Egy Deáké, ez forditotta meg.
S hugy must rungyos vóna
Vegye meg ha hátol szakhad,
Vagy ipphen a hóna.

Deha elöl rusz a szhive tháján,
E nagyut aphaszt mingyán az árán.
Mert thodja Mátyás or
Jubbhan felthönikh a juch most
Előről — mint háthol.

De ha ócshón khapja su she niezze
Vegye meg — van a Czudichnak pienze.
Ha egyébb haszna thán
Nem lenne harának
Jó a luvam háthán.

Nem khivánum én épphen hijába
Hogy ha én érthem fhárad a lába,
Majd visszech mogánach
Thobákot a melytől
Minden ellenséget
Megüli a bhánat!!!
khierésem repedt állása mellett
vagyok Lodas Mátyás oramnak
alázatos szolgája

Slajmi, a Czudich.

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.



Mihály: Magyarázza meg nekem Iczik szomszéd, hogy milyen az a kuba szivar? Maga már volt trafikáns is, bizonyosan tudni fogja.

Iczik: Hát hallja khend Mihály bácsi! Kuba van többféle; van olyan a melyik 5 kr. az a Kuba 6 kr. van olyan a melyik 4 kr. azt ugy hijjákh hogy kuba phortorikho. — Azthán meg azth is szhuktákh prakhtizálni a khomisz trafikhánsok, hogy a phüngü krajczáros, hosszu czigaréból elvághnok egy dharobot, hogyh legyen r h ü v i d e b b, s akkor árulják Khuba gyanánt.

Mihály: Ahán! most értem már. — Az az országgyülési Kuba bizonyosan ezen utóbbi fajtához tartozik!

Iczik: Ghatte gerechte! hallja csakh Mihály bácsi a párisiak fegyvert khüvetelnek.

Mihály: A mi honvédeinknek lássa szomszéd, fegyverük csak volna már, hanem ezeknek meg puskaport nem adnak.

Iczik: Áj váj . . . azt már nem hittem volna . . . hogy a rumai pápa lutheránus lehessen.

Mihály: Hogy-hogy szomszéd?

Iczik: Hát a bhurkus királyhoz folyamodott segélyért.

Mihály: Lesz abból még kálomista is, meglássa szomszéd, ha kiteszik a szürét Rómából.

Iczik: Hiszi khend Miska bácsi, hogy 5 porosz miniszternek tizenegy fia van a csatatéren?

Mihály: No már a mi 8 minisztereinknek ha közösen volna egy fiok, még azt is kiváltanák a katonaságtól, mint ahogy megváltotta Deák Ferencz valamennyi unokáját.

Iczik: Még báthor dáma lehet ám hallja khend az a Napoleon császárné . . az Eugenia ifjasszony!

Mihály: Hogy-hogy?

Iczik: Hát azt mondja a proclamátiójában, hogy ha veszélybe lesz a haza, ő lesz az első a védők között.

Mihály: Csakhogy szomszéd nem ijjed ám meg az a burkus még a mitrajlősztől se, nem hogy egy krinolintól.

Napoleon azt izente.

Napoleon azt izente:
Nagyon fogy a regimentje,
Ha még egyszer az izeni
Türr Pista is el fog menni. . —
Éljen a gloire!

Gyere osztrák segitségül,
Mit se félj a zündnádlitül,
Még ha gyünne is a muszka
A chassepot legjobb puska. —
Éljen a gloire!

Napoleon ssép mákvirág
Nem kell neki gyertyavilág,
Hejh! ugy is lát az eleget . .
Saarbrücken lángja mellett.
Éljen a gloire!

Hull a bomba karikára,
Napoleon gárdájára,
Valahány bomba hull rája,
Annyit lépést szalad hátra.
Éljen a gloire!

Napoleon nagy bujába,
Letül a Rajna partjára,
Ráborul a mitraillensre
Hejh! de nagyon le van főzve.
Éljen a gloire!

Kis Bögös.

Kérdés: Melyik a legtürelmesebb állat?

Felelet: A szamarat tartják ugyan annak, azonban a tapasztalás azt mutatja, hogy ha délnyugatról rosz szél fuj, az is nagyon türelmetlen lesz!

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.
Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.